

Už potřetí v krátké době stojím na bitevním poli. Nejprve s Captain Janet a s rytíři zakutými v železe, poté s Mr. Pikemanem před dračí jeskyní a nyní společně s Crusaderem a jeho legionáři. Před námi stojí hordy Germánů s těžkými palicemi, oděni v kůži a kusy brnění. Jsou ozdobeni lebkami zvířat a vypadají dost děsivě. I když je na naší straně superhrdina, mám pocit, že se mi kolena právě proměnila v tvaroh.

Legionář

Foto: Feenstaub, Bernard GIRARDIN, serpeblu - Adobe stock; ilustrace Kristýna Pilhalová

ZBYNĚK PAVIENSKÝ

Nejspíš za to mohou i mé neslavné zkušenosti s rytíři i s drakem. Nejprve jsem málem přišel o hlavu, drak mi jen těsně neukousl nohu a teď mám strach, že dopadnu úplně nejhůř. Proto jsem zvolil bezpečné místo u polní kuchyně v naději, že kuchaři by nikdo neublížil. A zdá se, že přípravy před bitvou vrcholí. Legionáři se zformovali do známých čtvercových útvarů, díky kterým porazili většinu armád světa. Jejich protivníci zuřivě bijí meči o štíty a připravují se k útoku. Najednou z čela legionářské armády vyjíždí superhrdina Crusader. Naproti mu vychází náčelník Germánů, obr mezi obry, s rameny pokrytými lví kůží. V pěsti velikosti mojí hlavy lehce drží ohromný meč. Začínají spolu hovořit a obr se snaží svoji velikostí Crusadera zastrašit, máchá mu mečem u nosu, ale náš hrdina ani nemrkne a stále se snaží svého nepřítele přimět k dialogu.

Na chvíli jsem měl pocit, že vidím ohromnou vlnu, jak útočí na skálu stojící ve vodě. Voda se s rachotem a duněním převalila, ale skála nehnutě stojí a tiše a neúprosně vzdoruje vodnímu živlu. A stejně jako voda, tak i obr se začal pod Crusaderovým vlivem uklidňovat, jeho gesta se zklidňovala, až konečně spolu mohli začít hovořit. Nevím, čím Crusader obrůho barbara

přesvědčil, ale nakonec si oba podali ruce a nepřátelské oddíly se začaly stahovat. Bylo jasné, že dnes k boji nedojde a já jsem si upřímně oddechl. Z rozjímání mě vytrhnul kuchař, který přede mě navlil asi tunu cibule, kterou mám oloupat a nakrájet. Takže přece jenom jsem to všechno obřecl. Ale maďarský guláš, jehož recept jsem kuchaři prozradil, nakonec všem bojovníkům chutnal. A taky proč ne, vždyť na evropském kontinentu bude další guláš uvařen až za více než tisíc let. Po krátkém odpočinku se ke mně připojil hrdina Crusader a mohl jsem ho začít zpovídat.

Ahoj Crusadere, to tvoje vyjednávání s náčelníkem barbarů bylo úžas-

ný. Nebylo ti ale líto, že nakonec k boji nedošlo?

Proč by mi to mělo být líto? Vždyť jsme se dobře dohodli a nemusela u toho protéct ani kapka krve.

Já to myslím tak, že pravý muž by se neměl vyhýbat boji, aby se ukázalo, jak je silný a odvážný.

To máš zvláštní představu, jak by se měl chovat pravý muž. Já si naopak myslím, že násilí a agresivita nejsou znakem dobrého chlapa. Samozřejmě, že my muži jsme silní, rádi dáváme svoji sílu najevo a soupeříme ve sportech.

A to je správné používání agresivity. Ale něco si dokazovat tím, že budu ubližovat slabším,

vytahovat se nebo vyhrožovat, je trapné a já osobně bych se k něčemu takovému nikdy nesnížil.

Ty jsi pro mě ideální vzor hrdiny, jak bych jednou mohl být jako ty?

Nevím, jestli jsem zrovna ideální příklad, ale hrdinou jsem se nestal, že bych třeba jako Mr. Pikeman lovil draky nebo jako Captain Janet vyhrával veliké bitvy. Mě k hrdinství nejvíce přivedla služba druhým.

Cože? Tím, že jsi sloužil druhým ses stal legendárním hrdinou?

Zní to zvláštně, co? Ale je to pravda. Skutečně hrdinství je zapomenout na sebe a dát přednost druhým. Jedině tak se můžeš stát pravým mužem, kterého si ostatní váží.

Tak dobře, Crusadere, díky moc za odpovědi. Budu se snažit řídit podle tvého návodu.

CRUSADER

Drazí čtenáři, naše zážitky se superhrdiny se blíží ke konci. Pro mě osobně to bylo něco úžasného. Nikdy nezapomenu na rytířskou bitvu, boj s drakem a ani na to, jaké je to stát s legionáři a čekat, až začne boj. Pozorovat Captain Janet, Mr. Pikemana a Crusadera při práci bylo prostě dokonalé. Ale ještě před tím, než se s nimi naposled rozloučíme, musím se jich zeptat na jednu nesmírně důležitou věc.

SKRYTÁ IDENTITA

ZBYNĚK PAVIENSKÝ

Jak sami určitě víte, každý superhrdina má svoji skrytou identitu. Spiderman je Peter Parker, Superman je Clark Kent, Iron Man je Tony Stark. I hrdinové, se kterými jsem strávil několik posledních dní, mají svoji „obyčejnou“ lidskou identitu. Nejprve se zeptám Captain Janet.

Ahoj Janet. Přišel čas na poslední otázku. Kdo jsi doopravdy?

Je to tak, jak říkáš. I já jsem se narodila jako obyčejná holka. Ale než ti prozradím, kdo jsem, mám pro tebe i pro čtenáře malý test.

Narodila jsem 6. ledna 1412 ve vesnici Domrémy v severní Francii. Od svých 14 let jsem začala slýchat hlasy, které mě nabádaly, že mým úkolem je osvobodit rodnou zemi od okupantů. Přesvědčila jsem krále Karla VII., který mi dal k dispozici malé vojsko, se kterým jsem zázračně osvobodila město Orléans. Roku 1431 jsem byla zajata a 30. května po nespravedlivém procesu upálena.

Dokážeš poznat, kým byla kdysi Captain Janet?

A co ty Mr. Pikemane, jaká je tvoje skrytá identita?

Já jsem se narodil roce 270 v Kappadokii, což je dneska součást Turecka. Můj táta byl voják a přál si, abych také vstoupil do armády. Docela se mi dařilo a již ve věku dvaceti let jsem se stal velitelem jízdy, tzv. tribunem. Dokonce jsem byl vybrán za člena osobní stráže římského císaře Diokleciána. V té době jsem se také věnoval lovu draků. Roku 303 jsem z náboženských důvodů nesouhlasil s císařem a zkritizoval jeho rozhodnutí. Za to jsem byl 23. dubna téhož roku popraven.

Poznal jsi skrytou identitu Mr. Pikemana?

A jako posledního se zeptám i tebe, Crusadere. Kým jsi ve skutečnosti?

Já jsem se narodil roku 316 ve městě Szombathely v dnešním Maďarsku. Můj táta byl také voják, a tak jsem byl odveden do armády. Ačkoliv jsem po vojenském řemeslu moc netoužil, plnil jsem svoje povinnosti spolehlivě a odvážně a byl jsem povýšen na důstojníka a přidělen k císařským gardistům. I jako voják jsem vždy pomáhal slabším a chudším a díky jednomu daru jsem měl velice zajímavý sen. Odešel jsem z armády, žil jako poustevník, a ačkoliv jsem se snažil schovat mezi husami, lid si mě vybral, abych se stal jejich duchovním vůdcem.

Už víš, kým kdysi byl superhrdina Crusader?

Vyslechl jsem všechny tři příběhy a začal přemýšlet. Měl jsem pocit, že mi to něco připomíná, něco velice známého. V hlavě se mi točila slova Francie, hlasy, Orléans... Najednou mi všechno secvaklo dohromady a měl jsem pocit, jako by mě někdo polil ledovou vodou. „Ježkovy voči! Vždyť vy všichni jste svatí!“ Vyskočil jsem a začal poskakovat kolem superhrdinů jako šílenec. „Ty jsi svatá Johanka z Arku! Ty svatý Jiří a ty, Crusadere, jsi svatý Martin!“ vyhrklo ze mě a všichni hrdinové se rozesmáli.

„To ti to trvalo, ty chytráku,“ dobíral si mě svatý Jiří. „Čekali jsme, že na to přijdeš dřív,“ smála se mi svatá Johanka, „Ale je to tak. My všichni jsme svatí.“

„Počkejte, to mi musíte vysvětlit. To jako všichni svatí jsou superhrdinové?“

„Jasně, že jo,“ klidně odpověděl svatý Martin, jehož jsem do té doby znal jako Crusadera. „Naším úkolem bylo ti ukázat, v čem spočívá skutečné hrdinství.“

„Takže,“ a na to jsem se musel znovu posadit, „každý člověk se může stát superhrdinou? I já?“

„Úplně v pohodě. Dokonce každý člověk by se měl stát hrdinou. Je to i tvůj úkol a máš celý život na to, abys na tom zapracoval.“

val,“ zakončil svoji řeč svatý Jiří neboli Mr. Pikeman. „Naše mise je tím splněna. Už se s námi nikdy nevidíš, ale my tě budeme pořád sledovat z nebe a podle svých sil ti budeme pomáhat.“

„Stačí, když nás zavoláš, a ačkoliv budeme očím neviditelní, budeme s tebou,“ dodala s veselým mrknutím svatá Jana z Arku alias Captain Janet a spolu s Mr. Pikemanem a Crusaderem se chytli za ruce a definitivně zmizeli.

Myšlenky a pocity mi v hlavě skákaly jako opice v zoo, ale všim tím pronikal jeden radostný pocit: I já se můžu stát superhrdinou. Cesta, jak se stát hrdinou, byla jasná.

• **Musím být dobrým příkladem pro okolí jako Captain Janet.**

• **Podle vzoru Mr. Pikemana mám povinnost nesmířitelně bojovat proti drakům ve svém srdci, aby mé srdce nezčernalo.**

• **Stejně jako Crusader musím ze všech sil pomáhat slabším a chudším, a tím sloužit samotnému Kristu.**

Zdá se vám to jako příliš náročné? Kdybych neznal tři superhrdiny, tak bych se do něčeho takového nikdy nepustil, ale nyní, když jsem poznal cestu i cíl, tak mě nemůže nic zastavit.

Ať žijí superhrdinové!

Foto: lassedesignen, Jess rodriguez - Adobe stock